

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

2. Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subditum, etiam
pr[a]etextu familiaritatis, ordinare præsumat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

CVM honestius, ac tutius sit subiectis, debitam Præpositis obedientiam impendendo, in inferiori ministerio deservire, quam cum Præpositorum scandalo graduum altiorum appetere dignitatem ei, cui ascensus ad sacros Ordines à suo Præfato, ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extrajudicialiter, fuerit interdictus, aut qui à suis Ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus Ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoueri faciendo, aut ad priores Ordines, gradus, & dignitates, siue honores, restitutio suffragetur.

Per hoc cap. correctum esse cap. ex tenore, & ampliatum cap. ad aures, de temporib. ordinat. ita ut comprehendat quoque clericos seculares, etiam dignitates, vel beneficia, quibus annexus sit Ordo, obtinentes tã quoad facultatē prohibendi ascensum ad Ordines, quam etiam suspendendi, ipsisque potestatem appellandi adeptam fuisse, referunt decem additio ad Nauarr. consil. 42. in notis, sub tit. de temporib. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 63. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 564. in 1. edit. alias resol. 486. num. 7. in 2. edit. adlerens pariter resolutum arctatum ad Ordinem recipiendum, & prohibitum ex hoc decreto non incidere in pœnam cap. licet canon. de elect. lib. 6. iuxta cap. commissis, eod. tit. & lib. atque etiã quod si admittitur appellatio, non tamen recurus.

2. Habere locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporarijs, quam perpetuis, & temporalem prohibitionem, & suspensionem dici eam ubi ex delicto occulto extrajudicialiter procedit Episcopus ad suum beneplacitum prohibendi, & suspendendi, tenet Aldan. in compendio canonicarum resolut. lib. 3. tit. 4. num. 10. ubi attestatur sic fuisse decretum in nullius 3. Februarij 1593.

3. Suspensum à ministerio Altaris, vel interdictum à se promouendum contra voluntatem sui Ordinarij, non posse promoueri, neque habilitari, dicit decretum Aldan. citato loco.

Prælati Regularibus competere facultatem attributam Episcopis hoc decreto, resoluit Aldan. d. tit. 4. num. 15. ubi refert sic resolutum 3. Aprilis 1621.

Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, ordinare præsumat.

C A P V T I I.

1. Episcopus titularis vigore cuiuscunque privilegij nullum etiam prætextu familiaritatis ordinare valet, & si secus faciat, est suspensus per annum ab exercitio Pontificalium.
2. Episcopus titularis suffraganeus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, referata fuit, illam accipere debet, quatenus inseruiat.
3. Pontificalia exercere non potest in loco exempto Episcopus accersitus ab illius Superiore, nisi de li-

centia Episcopi loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus.

4. Episcopus titularis non potest familiarem suum triennalem ordinare.

5. Episcopus ordinans sibi non subditum absque sui proprij Prælati expresso consensu, aut litteris dimissorijs, ab exercitio Pontificalium per annum est suspensus.

6. Ordinati ab Episcopo titulari sine consensu Episcopi, ipso iure suspensi sunt.

ET, quoniam nonnulli Episcopi ad Ecclesiarum quæ in partibus infidelium consistunt, clero carentes, & populo Christiano, cum ferè vagabundi sint, & permanentem sedem non habeant, non quæ Iesu Christi, sed alienas oues, in scio proprio Pastore, quærentes dum per hanc sanctam Synodum se Pontificalia officia in alterius diœcesi, nisi de loci Ordinarij expressa licentia, & in personas eidem Ordinarij subiectas tantum, exercere prohibitos vident, in legis fraudem, & contemptum, quasi Episcopalem cathedram in loco nullius diœcesis sua temeritate eligunt, & quoscumque ad se venientes, etiam si suorum Episcoporum, seu Prælatorum litteras commedatarias nõ habeant, clericali caractere insignire, & ad sacros etiam Presbyteratus Ordines promouere præsumunt: quo plerumque fit, ut minus idonei, & rudes ac ignari, & qui à suo Episcopo tanquam inhabiles & indigni reiecti fuerunt, ordinati nec diuina officia peragere, nec Ecclesiastica Sacramenta rectè valeant ministrare. Nemo Episcoporum, & qui Titulares vocantur, & etiam si in loco nullius diœcesis, etiam exempto, aut aliquo monasterio cuiusvis Ordines refererint, aut moram traxerint, vigore cuiusvis privilegij sibi de promouendo quoscumque ad se venientes pro tempore concessit, alterius subditum, & etiam prætextu familiaritatis continuæ commensualitatis suæ, & absque sui proprij Prælati expresso consensu, aut litteris dimissorijs ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonsuram promouere, seu ordinare valeat: contrafaciens & ab exercitio Pontificalium per annum, & taliter verò promoti ad executionem Ordinum sic susceptorum, donec suo Præfato visum fuerit, ipso iure sint suspensi.

^a Infra e. 8. supra sess. 6. c. 5.

^b Sess. 6. c. 5. & sess. 23. c. 8. Conc. Nic. c. 17. Concil. Aurel. c. 15. Concil. Magunt. cap. 14. c. 1. 21. q. 2. 9. q. 2. per totam. c. 1. cum seq. de temp. in 6. & infra sess. 23. de reform. c. 3. 8. & 10.

1. Vide Nauarr. consil. 20. n. 2. de tempor. ord. Henric. in sum. lib. 14. c. 17. §. 3. in fine lit. A. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 3. cap. 8. n. 16. & p. 1. cap. 4. n. 24. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 7. num. 6. Azor. in sit. mor. p. 2. lib. 3. c. 48. q. 6. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Episcopus pag. 100. col. 1. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. n. 15. in fine. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. post. resol. 495. in notab. de materia Episc. n. 1. in 2. edit. Vgolin. de officio Episcopi, c. 26. §. 4. vers. excipitur, Bonacina de Sacram. disp. 8. q. vnic. punct. 4. prop. vnic. nu. 19. Narbona l. 35. gloss. 1. n. 32. tit. 3. lib. 1. nona recop. Hieron. Venero

in examine Episcop. lib. 1. cap. 12. n. 28. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. de ordinat. num. 40. Campan. in diuersis Canon. rubr. 9. c. 5. Moltes. in summ. Theolog. moralis tract. 2. c. 2. num. 25. prope fin. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. iuris allegat. 5. num. 3. Hurtado de Sacramentis tomo 2. tract. de Ordine, difficultate 17. in fine. meupium de officio & potestate Episcopi, part. 2. allegat. 6. à princip. Nouar. in singul. Canonie. concil. 106. & 107. Et de his Episcopis titularibus vide quæ scripsi in eodem tract. p. 1. tit. 1. cap. 6. num. 15. cum seqq.

^a Qui Titulares vocantur.] Episcopus titularis suffraganeus

- ganeus alterius Episcopi deputatus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, referuata fuit, illam accipere debet, quatenus inferuat, aliàs assignanda est successoribus inferuentibus, ita Aldan. in compendio Canonie. resolut. lib. 1. tit. 4. num. 3. vbi refert ita decifum sub die 11. Junij 1592.
3. *Etiam si in loco nullius diocesis, &c.* In loco exempto intra fines certa dioceseos exiftenti non posse Episcopum diocesanum etiam à superiore loci exempti Ordinario accersitum Pontificalia exercere, nisi de licentia Episcopi loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus, refert resolutum Aldan. citato loco.
4. *Etiam proptextu familiaritatis, &c.* Episcopus Titularis familiaritatis ratione neminem ordinare potest, vide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. lit. C. in gloss. sine licentia sui præsulis, vers. tertius casus est, Piafec. citato loco, Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 596. Et in praxi rerum fori eccles. resol. 266. num. 2. vers. limita 2. in 2. edit. Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 9. cap. 9. num. 6. Nouar. in sing. canon. conclus. 103. num. 7. Alzed. d. num. 40. m. p. sum. de offe. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 5. num. 17. Narbona l. 35. gloss. 1. num. 32. tit. 3. lib. 1. Recop. Cardof. in praxi iudic. verb. Sacramentum Ordinis. num. 26. Marcel. V. lpe in praxi fori eccles. cap. 7. num. 18. in fine, Marchin. de Sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. c. 9. num. 16. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 13. num. 14.

8. Absque sui proprii Prælati, &c.] Vel Vicarij eius, aut Officialis, vt refert decifum Sbroz in addit. ad suum tract. de officio Vicarij lib. 2. quæst. 41. Præsumptam probari licentiam à proprio Episcopo in fauorem Clerici, qui ab alio Ordines assequutus est, eo ipso quod non inquietat eum, vt per Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 210. nu. 52. Narbona l. 10. gloss. 3. num. 2. tit. 6. lib. 1. Recopilat.

9. Expreso consensu.] Ergo non sufficit tacitus, Narbona l. 59. gl. 1. num. 22. tit. 4. lib. 2. Recop. D. Felician. de Vega in relect. c. significasti, num. 32. de foro compet.

10. Ab exercitio Pontificalium per annum, &c.] Vide Salzed. d. vers. tertius casus est, Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 1. c. 89. vers. tertio, Henriq. in sum. lib. 13. de excommunic. c. 38. vers. secundo Episcopus, Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 45. nu. 18. Bonacin. de censur. disp. 3. q. 6. p. uic. 5. num. 21. Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 9. cap. 5. quos refero Ego ipse d. allegat. 6. num. 4. vbi numeris seqq. habentur quæ Pontificalium nomine veniunt.

11. Taliter verò promoti, &c.] Ordinatos ab Episcopo titulari sine consensu proprii Episcopi ipso iure suspensos esse, donec à suo Prælato aliud visum sit, tenent Salzed. ad Bernard. c. 26. in verb. sine licentia sui Præsulis, vers. eorsus casus est. Henriq. in sum. lib. 13. c. 38. vers. secundo Episcopus, quos refert & sequitur Thom. Valasc. tom. 1. allegat. 45. num. 18.

Episcopus suos Clericos ab alio malè promotos non ante admittat ad Officia celebranda, quàm eos suo præuio examine dignos iudicauerit.

C A P V T I I I.

1. Procedit hoc decretum quando propter absentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab Ordinario fieri nequit.
2. Examinati, & probati ad sacros Ordines à prædecessoribus Episcopis nõ cõprehenduntur sub hoc decreto, nisi noua causa post promotionem superueniat.
3. Episcopus non potest examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit.
4. Episcopus ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, an possit iterum examinare dimissum.

Episcopus quoscumque suos Clericos, præsertim in sacris constitutos, absque suo præcedenti examine, & commendatitij litteris, quacumque auctoritate promotos, licet tanquam habiles ab eo, à quo ordinati sunt, probatos, quos tamen ad diuina officia celebranda, seu Ecclesiastica Sacramenta ministranda minus idoneos, & capaces repererit, à susceptorum Ordinum exercitio ad tempus, de quo ei videbitur, suspendere, & illis, ne in altari, aut aliquo Ordine ministrent, interdicere possit.

6. Suprà cap. prox. & infra sess. 23. de re totum. c. 8.

1. **C**um infra sess. 23. de reformat. cap. 3. Concilium Episcopis interdixit ne subditos suos aliter quàm probatos, & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittat, ideo hoc decretum procedere quando propter absentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab Ordinario fieri nequit, affirmat Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 21. lit. B. vers. mea tamen sententia, aduertens quod semper Ordinibus initiandus morum integritate, & vitæ probitate Ordinarj testimonio laudandus, & commendandus est; & quod si aliter ab Episcopo fuerit ordinatus, ordinans à collatione Ordinum per annum, & ordinatus à susceptorum Ordinum executione quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus, infra sess. 23. de reformat. cap. 8.

2. Examinatos, & probatos ad sacros Ordines à prædecessoribus Episcopis nõ comprehendi sub hoc decreto, nisi noua causa post promotionem superueniat, refert decifum Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 4. num. 85.
3. Episcopum non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa su-

peruenit, quod si idem Episcopus aliquos minus idoneos iudicauerit, eos suspendere debere attestantur resolutum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, uum. 69. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 390. in 1. edit. aliàs resol. 329. in fine in 2. edit. Gonzal. d. gloss. 4. num. 8. vbi num. 101. ait, quod quando agitur de admittatione Sacramentorum, vel cura animarum exercenda, tunc Presbyter curâ animarum exercens, vel Sacramenta ministrans, seu exercere, vel admittare intendens, potest examinari ab Episcopo successore, licet ab antecessore fuerit approbatus, & si minus idoneus repertus fuerit, excludi debet, si Rector non sit, & perpetuum titulum non habeat; si verò titulum habuerit, potest suspendi, & coadiutor bene meritus illius expensis apponi.

Vtrum autem possit præful ille, cui examiatatus, & approbatus ordinandus dimittitur, iterum examinare dimissum? vide Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 9. cap. 8. num. 31. vers. sed ne, Piafec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. nu. 12. pag. 29. quos refero de officio & potest. Episcopi, p. 2. allegat. 7. n. 22.

Nullus Clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis, tanquam sit deputatus à Sede Apostolica.

C A P V T I V.

1. Episcopus non potest ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares.

exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim exsistentes subiectos.

Barbos. Collect. in Concil. Triid.